

[Minister uden portefølje.]

somme forløb, at det netop er dobbeltheden på grund af den famøse artikel 8, § 3, som gør, at man har været i tvivl om, hvorledes man bedst kunne fremme det formål, der her er tale om. Jeg synes også, det er gået klart igennem debatten her, at alle ønsker at fremme det formål, som man med denne konvention ønsker at fremme. Når man har tøvet en overgang, har det vel været ud fra de overvejelser, som hr. Steen Folke har givet udtryk for. Men når man fra højkommisæreren for flygtninge bliver opfordret til at støtte sagen ved at tilslutte sig konventionen, så kan der for mig ikke være nogen tvivl om, at det vil være det rigtige skridt at tage.

Derefter synes jeg, der er al grund til at beklage, at en sag som denne har så lang en vej, og jeg synes også, der er al grund til at beklage, at så få lande indtil nu har tilsluttet sig konventionen. Men vejen må for mig at se være den, at vi tilslutter os og derigennem går ind i en opinionsdannelse, som forhåbentlig kan få disse sager til at forløbe noget bedre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går forslaget til folketingsbeslutning direkte til anden (sidste) behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om stats-tilskud m. v. til zoologiske haver.

(Lovforslag nr. L 59. Fremsat 10/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Albertsen (S):

Der er her tale om genfremsættelse af et lovforslag, som blev fremsat her i tinget umiddelbart før valget. Ved den lejlighed havde vi mulighed for at vurdere lovforslagets økonomiske og andre virkninger, og jeg skal ikke trætte tinget med at gentage min tale fra dengang. Jeg skal kun kort sige, at det bortset fra en enkelt lille ændring er nøjagtig det samme forslag, at

dets økonomiske virkninger holdes inden for de samme rammer, og at det alene tager sigte på i første omgang at sikre fortsættelsen af Zoologisk Have her i København og Zoologisk Have i Ålborg.

De spørgsmål, der nåede at blive stillet, mens forslaget blev bearbejdet i udvalget, er ikke af en sådan karakter, at det for nærværende kan give anledning til en ændret principiel stilling til dette forslag, for der er ikke nogen af dem, der i og for sig ændrer den holdning, socialdemokratiet har til lovforslagets sigte.

Vi skal selvfølgelig drøfte lovforslaget videre i kulturudvalget, men jeg kan på socialdemokratiets vegne anbefale forslaget.

Poulsgaard (FP):

Den lille ændring, som hr. Albertsen omtalte, har heller ikke fået os til at skifte mening. Jeg holdt sidst en glimrende tale, hvis jeg selv skal sige det, og jeg skal heller ikke trætte tinget med at gentage, hvad jeg sagde, vor mening er den samme. Vi er i dag i en situation, der er endnu værre: riget fattes penge, vi fattes mange penge. Det er der nogle partier der er skyld i. Disse partier burde også tænke sig lidt om. Zoologiske haver er noget, som har kørt udmærket uden statsindblanding, og vi ser overhovedet ingen grund til, at staten skal rode sig ind i det, så det bliver noget makværk som alt andet.

Med disse ord tror jeg nok, jeg har givet udtryk for, at vi ser meget uvilligt på dette forslag.

Kaj V. Andersen (V):

Sigtet med dette lovforslag kan vi bestemt ikke være uenige i, det ser vi med stor sympati på. Der kan anføres mange udmærkede argumenter for at opretholde dette naturlige og uundværlige led i den almindelige kultursammenhæng, som netop de zoologiske haver – og specielt disse to udmærkede fungerende etableringer, som der her er tale om – udgør.

Der er dog nok to indvendinger, vi i første række vil drage frem, og det kan vi så gøre mere udførligt under udvalgsarbejdet. Det drejer sig om § 4 om grundlaget for tilskuddene. Man har valgt lønudgifterne som beregningsgrundlag, og der argumenteres i bemærkningerne til lovforslaget på forskellig måde for, at det var det nemmeste at gøre det på den måde. Det er nok tænkeligt, det er det nemmeste.